

Χίος ("Όλυμπ.) γεροδοξεχάνω Κρήτ. (Βάμ. Ρέθυμν. κ.ά.) γερονδοξεχάν-νω Κάλυμν. Κως Σύμ. γεροντοξεχάν-νω Εύβ. (Κουρ. Κύμ. 'Οξύλιθ. κ.ά.) 'εροντοξεχάν-νω Ρόδ. Χάλκ. 'ερονδοξεχάν-νω Κάλυμν. Κάμπ. Κάσ. 'εροδοξεχάν-νω Σύμ.

Έκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ ρ. ξεχνῶ, παρὰ τὸ ὅποιον καὶ ξεχάνω.

Λησιμονῶ, ἀποβάλλω τι κατὰ τὸ γῆρας ἔνθ' ἄν.: Παροιμ. 'Οποῦ κοπελομάθη, 'έν γεροντοξεχνᾷ (οἰαδιήποτε συνήθειαι κτηθεῖσαι κατὰ τὴν νεότητά δὲν ἀποβάλλονται κατὰ τὸ γῆρας) Χίος "Οποῖος τὰ κοπελ-λομάθη 'έν τὰ γεροντοξεχάν-νει (συνών. πρὸς τὴν προηγουμ.) Κουρ. Κύμ. 'Οξύλιθ. Τὸ κοπελ-λομαθ-θαίν-νεις, 'έν τὸ 'εροντοξεχάν-νεις (συνών. πρὸς τὴν προηγουμ.) Ρόδ. Χάλκ. "Οπου τὸ μικρομάθη, 'έν τὸ 'εροδοξεχάν-νει Κάλυμν. Πού τὸ νιομάθη, δὲν τὸ γεροδοξεχάν-νει (συνών. πρὸς τὴν προηγουμ.) Σύμ. 'Η παροιμ. εἰς παραλλ. κ.ά. Συνών. γερονταφίνω. Πβ. γεροντομαθαίνω.

γεροντοορτυκοσύρτης ὁ, ἀμάρτ. γεροδοορτυκοσύρτης Κύθηρ. γεροδοορτυκοσύρτης Κύθηρ. (Γερακάρ.).

Έκ τοῦ θεμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. ὀρτυκοσύρτης.

Τὸ ἀποδημητικὸν πτηνὸν 'Ερωδιδὸς ὁ τεφρόχρους (Ardea cinerea), τῆς οἰκογ. τῶν 'Ερωδιδῶν (Ardeidae). Τὸ πτηνὸν τοῦτο, κατὰ τὰς δοξασίας τοῦ λαοῦ, μεταφέρει ἐπὶ τῶν ὤμων του τὰ κουρασμένα ὀρτύκια κατὰ τὰ ὑπὲρ τὴν Μεσόγειον ἐκ τῆς 'Αφρικῆς πρὸς τὴν χώραν μας ταξιδιά του, ἢ δ' ἐμφάνισίς του προδίδει καὶ τὴν ἔλευσιν τῶν ὀρτυκιῶν.

γεροντόπαιδο τό, "Ηπ. (Ξεροβούν.) 'Ιων. (Κρήν.) Πελοπν. (Γαργαλ. Δίβρ. Λάστ.) — Α.Παπαδιαμ., Πεντάρφ., 19 γιροντόπιδου Μακεδ. (Καταφύγ.) γιρουντουπαῖδ' Θεσσ. (Τρίκερ.)

Έκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. παιδί.

1) Γεροντοπαλλήκαρο 1, δ βλ. Πελοπν. (Λάστ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) 2) Παιδίον, τὸ ὅποιον ἐγεννήθη ἐκ γονέων γερόντων 'Ιων. (Κρήν.) Μακεδ. (Καταφύγ.) — Α.Παπαδιαμ., ἔνθ' ἄν.: 'Ο Φραγκούλης ἐπέισθη κ' ἐφιλιώθη μὲ τὴν σύζυγόν του. Εἶτα πάλιν ἐπῆλθε τρίτος χωρισμὸς μεταξὺ τοῦ παλαιοῦ ἀνδρογύνου καὶ μ' ἓνα γεροντόπαιδο μαζί Α.Παπαδιαμ., ἔνθ' ἄν. Συνών. γεροντόπιασμα, γεροντόσπαρμα, γεροντόσπορος. β) Παιδίον γεννηθὲν ἐκ γονέων σχετικῶς ἡλικιωμένων Θεσσ. (Τρίκερ.): 'Σ τὰ σαράντα χρόνια φτειάνω τὸν Τραντάφ'λλου, τοῦ γιρουντουπαῖδ' ἀπ' τό 'χου ἀνύπαντρου ἀκόμ'.

γεροντοπάλαλος ὁ, Πόντ. (Τραπ.).

Έκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ ἐπιθ. παλαλός, διὰ τὸ ὅποιον βλ. πελελός.

Γέρων ἀνόητος.

γεροντοπαλλήκαρο τό, σύνθη. γεροντοπαλλήκαρον Πόντ. — Λεξ. Περίδ. Βυζ. Μπριγκ. γεροδοπαλλήκαρο Κεφαλλ. Κρήτ. Κύθηρ. γιρουντουπαλλήκαρου βόρ. ιδιῶμ. γεροντοπαλ-λήκαρο Εύβ. (Κουρ. Κύμ. 'Οξύλιθ. κ.ά.) Κερ. ('Αλικαρνασσ.) 'εροδοπαλλήκαρο Νάξ. ('Απύρανθ.)

Έκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. παλλήκαρι.

1) 'Ο προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν καὶ παραμεινὰς ἄγαμος σύνθη.: Γιὰ νὰ παντρεύῃ τίς ἀδερφές του, ἀπόμεινε ὁ ἴδιος γεροντοπαλλήκαρο σύνθη. 'Ο Κώστας τῇ Νικόλαινας εἶχε πέντ' ἀδερφάδες κι ὅσο νὰν τίς παντρεύῃ, ἔμεινε γεροντοπαλλήκαρο Πελοπν. (Γαργαλ.) "Εχουμε κ' ἐμεῖς 'ς τὸ

χωριό μας δυὸ γεροντοπαλλήκαρο Πελοπν. (Δίβρ.) "Εχ' τρία ἀνύπαντρα πιδιά μεγάλα, γιρουντουπαλλήκαρο Εύβ. ("Ακρ.) Δὲν εἶνι παντρισμένους αὐτὸς οὐ δικηγόρους, εἶνι γιρουντουπαλλήκαρου "Ηπ. (Κουκούλ.) 'Ενόμιζα τὸ Σαδὶλὴ γεροντοπαλλήκαρο, ἀλλ' ἓνα βράδυ, πού ἄργησε νὰ 'ρθῇ, μάθαμε ἀπ' τὴν παρέα του πὼς εἶχε παντρευτῇ κ' εἶχε καὶ τρία παιδιά μεγάλα Δ.Βουτυρ., 'Επανάστ. ζῶων, 166 Καὶ γιατί τὸ πουλάει τὸ σπῖτι της; ρώτησε ὁ Σταῦρος ὁ Κότσυφας, ἓνα γεροντοπαλλήκαρο βαμμένο, μὲ πράσινο φιογκάκι στὸ λαιμὸ (βαμμένο = μὲ βαμμένα μαλλιά) Κ.Παρορ., Στ' ἄλμπουρ., 161. Συνών. βλ. εἰς λ. γεροντογιός. 2) Γέρων νεανισκευόμενος Πόντ. Συνών. γεροντονιός 2.

γεροντοπαντρεῖα ἡ, ἀμάρτ. γεροδοπαδρεῖα Κρήτ. γιρουντουπαντρεῖα Στερελλ. (Μύτικ. κ.ά.)

Έκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. παντρεῖα.

Γάμος εἰς προκεχωρημένην ἡλικίαν ἔνθ' ἄν.: Παντρεύ'κι 'ς τὰ γιράματα. Τί νὰ κάμ' τώρα μὲ τὴ γιρουντουπαντρεῖα τ'; Μύτικ. Συνών. γεροκουκούλωμα.

γεροντοπαντρεύομαι ἀμάρτ. γιρουντουπαντρεύομαι Στερελλ. (Μύτικ.) γεροδοπαδρεύομαι Κρήτ. γεροδοπαδρεύομαι Κρήτ.

Έκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ ρ. παντρεύομαι.

'Υπανδρεύομαι, νυμφεύομαι εἰς προβεβηκυῖαν ἡλικίαν.

γεροντοπάτισουν τό, 'Ιων. (Κρήν.)

Έκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. πατσούνι.

Νόσος παιδική, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀτροφοῦν τὰ κάτω ἄκρα.

γεροντόπαχο τό, κοιν. γιροντόπαχου βόρ. ιδιῶμ. γεροδόπαχος Σύμ. γεροντόπαχος ὁ, Πελοπν. (Γαργαλ.) — Λεξ. Δημητρ. Πληθ. γεροντόπαχα κοιν. γεροντοπάχητα ἑνιαχ. γεροντοπάχια Λεξ. Δημητρ.

Έκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. πάχος.

Τὸ πλαδαρὸν καὶ συνήθως ἀσύμμετρον πάχος τῆς γεροντικῆς ἡλικίας κοιν.: Τὸν πῆραν τὰ γεροντόπαχα κοιν. Εἶναι καὶ τὸ γεροντόπαχο τώρα, μὴ νομίζης πὼς εἶναι ἀπὸ ὕγεια πολλὰχ. Τώρα πού μᾶς πῆρνε τὰ χρόνια, ἄρχισε κι ὁ γεροντόπαχος Πελοπν. (Γαργαλ.) Μᾶς πῆρι τοῦ γιρουντόπαχου, σαπουκ'λιές ἀπουδῶ κι πέρα (σαπουκ'λιές = σαποκοιλίες, παχειές καὶ πλαδαρές κοιλίες) Εύβ. ("Ακρ.)

γεροντοπέφτω Λεξ. Δημητρ.

Έκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ ρ. πέφτω.

'Επὶ νεαρῶν γυναικῶν, ὑπανδρεύομαι γέροντα: 'Ασμ.

Γεροντόπεσε ἡ φτωχούλα, | πού καλλιὰ της νὰ 'ταν δούλα

γεροντοπιάνω ἑνιαχ. γιρουντουπιάνου Θεσσ. (Ζαγορ.) γιρουντουπιάζου Στερελλ. (Φθιώτ.) Μετοχ. γεροντοπιασμένος 'Αθῆν. Πελοπν. (Γορτυν.)

Έκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ ρ. πιάνω.

1) 'Επὶ φυτευθέντων δένδρων, εἶμαι καχεκτικὸς ἀπὸ τῆς πρώτης βλαστήσεως, δὲν δεικνύω προθυμίαν ἀναπτύξεως παρὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ χρόνου Θεσσ. (Ζαγορ.) Στερελλ. (Φθιώτ.): Γιρουντόπιασι αὐτὸ τοῦ δέντρου Ζαγορ. Γιρουντουπά πουρνάρια εἶνι 'κεῖνα π' γιράζουν γρήγορα, γιρουντουπιάζουν, πιάν'νι μαλλιὰ Φθιώτ. 2) Μετοχ. ἐπιθετικ. ἐπὶ ἀνθρώπων, α) ὁ γεννηθεὶς ἐκ γονέων γερόντων 'Αθῆν. Πελοπν. (Ξεχωρ. κ.ά.) β) ὁ μὴ κανονικῶς ἀνεπτυγμένος κατὰ τὴν σωματικὴν διάπλασιν, ὁ καχεκτικὸς ὡς νὰ ἐγεννήθη ἐκ γονέων γερόντων Πελοπν. (Γορτυν.). Συνών. γεροντομπασμένος.

